

NAĀ E DĀŠTIĀĖKY IV.

NedĀle, 24 Ānor 2008

Následující (mj. opravdu skvostný) popis "doby, která ĀlovĀku zamává s Āĭvotem", jsem dostala e-mailem aĀ¾ z Yukonu, od Polárky. Ne, ona není autorkou, tento text bĀhá internetem uĀ¾ delší dobu. SnaĀila jsem se autorku nĀjak najít, ale nepovedlo se mi. Tak alespoĀ takto do neznáma, pĀ™ed ní smekám :)))

.....NEJKRĀSNĀŠJŠĪCH DEVĀŠT MĀŠSĪCĀ®? 1. mĀsíc Stojím v lékárnĀ ve frontĀ a ch
Je tam vedro, vydýchaný vzduch a paní pĀ™ede mnou má prostĀ nesnesitelný parfém. Ale poĀ™ád je to lepší neĀ¾ p
pĀ™ed ní, který smrdí zĀ™ejmĀ od pĀ™írody a je mi tak nĀjak fyzicky odporný. Fuj, teĀ jsem si všimla lupĀ v jeho
Asi se pozvracím. "TĀhotenský test," odpovím na otázku lékárnice, co si pĀ™eju. Mám mĀĭtky pĀ™ed oĀima a venku si mus
chvilku sednout na parapet výlohy, abych se neskácela. Jsem si jistá svou vĀcí a dvĀ Āárky na poĀ-uraném papírku mi to
pak doma jen potvrdí. Asi brzo omdlím, tĀ™eští mi hlava, ale jsem šĀstná. 2. mĀsíc Je 7 hodin ráno, já
stojím v kuchyni pĀ™ed ledniĀkou a vedu vnitĀ™ní boj: kdyĀ¾ ledniĀku neotevĀ™u a nevytáhnu si z ní nĀco na snídani, br
pozvracím. Pokud ji otevĀ™u a ucítím to, co ĀlovĀk cítí, kdyĀ¾ ledniĀku otevĀ™e, pozvracím se taky. Jdu si napustit do skl
ledovou vodu, napiju se, opláchnu si Āelo, otevĀ™u dokoĀ™án okno, zadrĀĭm dech a risknu to. Rychle otvírám lednici a
bleskovĀ vytahuju máslo a mlíko. Vyhrknou mi slzy do oĀí a Āĕnu k oknu to rozdýchat. Hurá, ustála jsem to, uĀ¾ mám
aspoĀ na dopoledne vyhráno. Snídám bílý rohlík s máslem a bílou kávu, to jediné, co dopoledne snesu k jídlu. PosilnĀná
snídání jdu odvĀ¾nĀ uklidit vĀci zpĀt do lednice a zrak mi padne na dva buĀ™ty v igelitovém pytlíku, co si koupil manĀel
veĀer na opékání. Ty uĀ¾ jsem neustála. Nesnáším zvracení, takĀ¾e zvracím s kĀ™eĀovitĀ zavĀ™enýma oĀima,
nevidĀla, pak poslepu tápu po toaletním papíru a po splachovadlu. Opouštím záchod, pustím si na hlavu studenou
vodu a jdu na dvĀr to rozdýchat. První, co uvidím po otevĀ™ení dveĀ™í na dvĀr, je hromádka od našeho
štĀĀtka. Poslepu zvedám prkýnko. Jsem vyloĀĕná z kuchyĀského okna, zhluboka dýchám a pĀ™emýšlím
Ā¾e bych mĀla nĀco sníst. Jediné, na co jsem schopná pomyslet bez odporu, je rohlík s máslem a bílá káva. Stojím pĀ™ed
ledniĀkou... VĀĀný kolobĀh. Mám pocit, Ā¾e se neutrĀĭm na nohou. LeĀĭm v posteli, hlavu jsem si osprchovala studen
vodou, mám okno dokoĀ™án a zhluboka dýchám. Asi bych mĀla nĀco sníst... PĀ™ichází domĀ manĀel s oblíbenou Ā¾e
otázkou na rtech: "Cos tady celý den dĀlala?" Bez jakýchkoli skrupulí pronáším neomalenĀ: "Blila." ManĀel se
hurónsky smĀje, povaĀujíc to za dobrý vtip, otvírá dokoĀ™án ledniĀku a volá na mĀ: "Co máme k jídlu, maminko?" 3.
mĀsíc Miminku na ultrazvuku bije srdíĀko, vše je v poĀ™ádku a já dostávám koneĀnĀ tĀhotenskou prĀkazku a
pĀ™emýšlím, jak se vyrovnám s pokynem sestry, abych pĀ™išla pĀ™ištĀ nalaĀno. Smlouvám s ní as
kapku kafe nebo Āaje a vyhroĀĭju poblínáním sesterny. SmĀje se a povoluje mi trochu vody. PĀ™icházím domĀ a
rozrĀĭm dokoĀ™án všechna okna: nesnáším vĀni našeho domu. "NepĀipadá ti, Ā¾e nám to tady
strašnĀ smrdí?", vyzvídám na kaĀdém. Smrdí mi sprchový šampon, tĀlové mléko, je mi odporný olej na
opalování, hnusí se mi jídlo, je mi odporný dokonce i rohlík s máslem a bílá káva. Jediné, co mi voní a na co mám chuĀ
prakticky poĀ™ád, je pivo. Opuchly mi nohy a obliĀej a na bradĀ se mi vyrašil lišej záhadného druhu.
VeĀer k nám pĀ™išlo pár známých na grilovaĀku. Cpou se masem a mají odpornĀ mastné brady a prsty. Maso
odpornĀ smrdí. ManĀel odlamuje noĀĭĀky špekáĀku a dává je synovi, který mlaská a omastek mu teĀe po
bradĀ. Odbíhám blinkat. KdyĀ¾ se vrátím, úplnĀ bílá, syn si mi sedne na klín, obejmeme mĀ mastnýma ruĀĭĀkama a zeptá se
mĀ: "Copak je maminko?" 4. mĀsíc Všechny kolem nesnáším. Nesnáším naše štĀnĀ
leze mi na nervy manĀel, pĀ™ibuzní, mamka. Syn má tisíc otázek ve chvíli, kdy se mi nechce ani trochu mluvit. ManĀela
zajímá jen, co je k jídlu a jestli jsem vyĀ™ídila všechno, co jsem mĀla. JeštĀ ke všemu si ráno ohĀ™ál
buĀ™ta k snídani a ten kastrĀlek s mastnou smradlavou vodou nechal na sporáku. Dvakrát se pozvracím, neĀ¾ dokáĀu sej
z loĀnice v patĀ™e dolĀ do kuchynĀ. Sobec jeden hnusná. VĀbec ho nezajímají moje starosti, mamku zase zajímají aĀ¾ r
HlavnĀ, aĀ se mi dneska nikdo nedostane do rány. Mám chuĀ všechno rozkopat. Syn mi sdĀluje, Ā¾e on spát
rozhodnĀ nepĀjde. ZaĀínám asertivnĀ vysvĀtlovat, Ā¾e rozhodnĀ pĀjde, ale nĀjak se to zvrtně a jeĀím na celé kolo, Ā
toho mám dost, Ā¾e mi tady nikdo odmílovat nebude a Ā¾e vĀbec. Vztekle kopu do balónu na cviĀení a odcházím trucovat
do loĀnice, kde se vzteky rozbreĀím. Slyším, jak manĀel potichu vysvĀtluje: "Maminka je trošĭku nervózn
nesmíš jí moc zlobit..." "Tak dobĀ¾e," odpovídá syn a já pro zmĀnu plĀĀu dojetím... 5. mĀsíc Dojetí z konce 4.
mi zĀstalo. (Mimochodem stejnĀ jako lišej u obliĀej.) NemĀ Ā¾u se dívat na televizní noviny, protoĀ¾e témĀĀ™ u
zprávy plĀĀu. PlĀĀu i u reklam, nemĀ Ā¾u jít na Āĭdnou kulturní akci, protoĀ¾e mĀ k plĀĭ dojímá krásná hudba. Potají
utírám slzy v divadle, kam jsem se synem dovozila na doják Perníková chaloupka. VeĀer plĀĀu, protoĀ¾e babiĀka s
dĀdeĀkem chtĀjí vzít syna do ZOO a povezu ho tam autem. Jsem pĀ™esvĀdĀená, Ā¾e se vybourají. Mám panickou hrĀ
plĀĀu dlouho do noci. ManĀel konstatuje, Ā¾e mu mé vzteklé období bylo pĀ™ece jen o trochu sympatiĀtĀjší a vyp
televizi, protoĀ¾e právĀ zaĀíná nĀjaká riziková reklama uĀ¾ ani nevím na co, zĀ™ejmĀ na polévky od Vitany. Zvracím uĀ¾
jednou tĀdnĀ, ale musím nosit vysoce elegantní gumové punĀočky kvĀli kĀ™eĀákĀ™. Jednou plĀĀu, protoĀ¾e jsem si
vsugerovala, Ā¾e mám nĀjakou zákeĀ™nou nemoc krve, protoĀ¾e mi na nohách vyskákaly takové Āerveno-fialové teĀky,
které si moc dobĀ™e pamatuju od taĀky, neĀ¾ zemĀ™el. Asi pĀl hodiny se zmítám v hrozných pĀ™edstavách, jak jsou moj
sirotkové, pĀ™ípadnĀ jim jejich otec dovalil macechu, nĀjakou pipku s pevněma prsama, kterou tĀ™eba ještĀ ve finĀ
budou mít rádi a nikdo si na mĀ ani nevzpomene..., pak mi dojde, Ā¾e je to obvyklá vyrĀĭka po holení nohou, poĀ™ĭdnĀ se
vysmrkám a jdu spát. 6. mĀsíc PĀ™estala jsem zvracet, ale mám nesnesitelné bolesti v Āĕbrech. Ukázalo se, Ā¾e mám
jakési meziĀĕberní srĀsty, které se mi pomalu trhají. DĀlají se mi podlitiny a já mám bolesti ve všech polohách
kromĀ lehu na zádech, kdy je to jakĀ¾ takĀ¾ snesitelné. KromĀ toho si z pĀtého mĀsíce s sebou stále nesu lišej na
bradĀ, gumové punĀočky a pipku s pevněma prsama. Āĭřlím na všechno, co je Āĕenského rodu. Prohlĭĭm se v
zrcadle a vidím jakousi rozplizlou ropuchoidní maminu se zplhlým vlasama, opuchlým obliĀejem, pletencema Āĭil na nohách
a obrovským bĀ™ichem. A pak vidím všechny ostatní sexy Āĕeny a dívky, sportující, vysmáté, vyzývavé a netĀhotné.
ManĀel pĀ™i pohledu na mé svleĀené tĀlo vypadá jako já v prvních mĀsících tĀhu pĀ™i pohledu na buĀ™ta. Ze vše
stran se naznaĀuje, Ā¾e nejsem Āĕena, ale matka. V knĭĭkách se o mých pohlavních orgánech mluví jako o rodidlech (slov

které je mi tak odporné, že je mi nevolno i teď), prsa se začínají stávat továrnou na mlíko. Vyjdu schody do prvního patra a funím jak lokomotiva. Nenajdu na svém místě, které by nebylo aspoň trochu oteklé. (Na rodidla si pravda přeměs břícho nevidím, tak nevím...) Manžel vymetá podnikové vešmířky a zjevně se výborně baví s pevnoprskákama. Asi ho b naplní nakopnou nohou zpevněnou v gumové punoše... 7. máj: Sláva, dotrhly se srstky, ze dne na den je klid. Začínám jsem ale pro změnu znovu zvracet. Ne tak často, ale zato trochu brutálněji, málokdy to totiž v břec stihnu doběhnout na záchod. Taky k nám přišel Mikuláš s Ářertem. Ářert zahudroval a zachrastil přetězy a já se rozplakala. Ářert trochu znejistě, tuto reakci asi čekal spíše; od dítěte než od maminky. Manžel po jejich odchodu válečně pokyvoval hlavou a s uspokojením konstatoval, že mi konečně došlo, že jsem celý rok zlobila a začala se po právu bát. Pak mě se synem společně uklidávali, že Ářert jen tak hudruje, ale že by mě ve skutečnosti nechtěl. Tělo už mi Ářer mě k pláči dojal strach spatřený v synových očích. Novinkou pro tento máj je absolutní neovládání svraštěl. Zakašlu, kýchnu, zasměju se a máže se jít převléknout. Lehkou ostudu jsem udělala na oslavě Silvestra, kdy jsem se doslova smíchy poúrala, naště tam byli jen naši nejbliží známí... Navíc mě trápí stále problémy, což je společně s přeměšným problémem dost vražedná kombinace. Nejlepší je pro mě věc nevycházet z domu, v době přeměšných nákupů dost problematický úkol. 8. máj: Odhazuji gumové punoše, protože už je prostě nesnesu. Mám pocit, že červenými proužky uprostřed stehů, které mi tam začaly vytlačovat okrajích punoše, budu oceňována asi už nad smrti. Taky přeměšlím, jestli věc kdy ješ; svoje nohy budu moc někomu ukázat. Zmizel mi liš;ej z brady a nahradilo ho jakési postpubertální akné. V kabelce musím poád nosit Rennie, protože mě máže asi brzo sežehe. Praskly na mně moje těhotenské rifle. Mám sice ješ; jedny, ale ty mi zase hrozně kloužou po břiše a následně spadnou úplně. Musím na nich teď nosit kšandy, což sice slouží k výbornému pobavení mé drahé polovičky, ale já z toho zrovna dvakrát naděná nejsem. Mohla bych nosit sukně a šaty, to bych ale musela dopnout kozačky, což je přím současném stavu mých lýtek absolutně nereálné. Praskly mi zipy u obou zimních bund a ulomila se mi štyčka vpravo nahoře. Takový lehce destruktivní máj. 9. máj: Na poslední chvíli jsem si s výtím v;ech sil sundala v;ech mé (dva) prstýnky, protože hrozilo, že by mi je pak museli odšknout i s prsty. Ulomila se mi štká vpravo nahoře. Kromě jiných zábavných akrobatických prvků přím zavazování bot, depilaci atd... provozuji těhotenskou jógu přím nesčetných poků ostíhat si nehty na nohou. Konkrétně tedy na pravé noze, na levé to jde celkem v pohodě. S pravou jsem měla dlouho problémy, pak jsem ale našla výborný způsob - nutné asi přl hodinové rozcvičení zadních a vnitřních stehenních svalů, š;íkmých zádočných a krční páteře: V š;iroko rozkrošmém sedu na zemi přitáhnete tělo k pravé noze š;íkmě tak, aby břícho splývalo volně mezi rozkrošené nohy a netlačilo se. Zkroutíte hlavu tak, aby bylo vidět na pr u nohou. Přím dobrém rozcvičení je možno v této poloze ostíhat v;echny prsty najednou, druhou variantou je pomalu kmitat, přím každém kmitu pak ostěit jeden prst. Těší variantou je návš;va pedikérky. Konečně porod. Břícho je pryč a v mém náruží stvoření, do kterého jsem se nekonečně a na první pohled zamilovala, které celý těch 9 máš přilo se mnou, na nic si nestělo a snášelo v;echny mé nálady, propady, poklesky a nepřímí; vzorné chování. Bezpečně poznávám ty patičky, které usilovně a bez přestání kopou do prázdna, jakoby hledaly to břícho zevnitř, do kterého byly zvyklé se tak nádherně zabívat. Bezděně nastavuji břícho zvdá se, že je to jak náhražka přímjato. Netrvá to ani tak dlouho a já začínám mít přím pohledu na maminky těhulky neodbytný pocit krásné nostalgie. To bylo přmce tak nádherné období, no šekněte.....